

INCIPIT
EVANGELIUM
SECUNDUM
IOHANNEM.
IN PRIN

CEPIO ERAT

VERBUM. ET
verbum erat a
pud dñm. Et dñs
erat verbū. Hoc
erat in principio
apud dñm. Omnia
per ipsum facta s̄.
& sine ipso fac

tum ē nihil. Quod fac
tum ē in ipso vita erat.
& vita erat lux hominū.
Et lux in tenebris lucet.
& tenebrae eam non con
prehenderunt. Fuit homo
missus ad dñm. cui nomen
erat iohannes. Hic ve
nit in testimonium. ut testi
monium perhiberet de lu
mine. ut omnes crederen

pillum. Non erat ille lux.
sed ut testimonium perhiberet
de lumine. Erat lux vera.
quae inluminat omnē ho
minem uenientē in mun
dum. In mundo erat. &
mundus per ipsum factus ē.
& mundus eum nō cognouit.
In propria uenit. & sui eum
nō receperunt. Quot quot
autē receperunt eū. dedit
eis potestatem filios dī fie
ri. his qui credunt in nomi
ne eius. Qui nō ex sangui
nibus; neque ex uoluntate car
nis. neque ex uoluntate uiri.
sed ex dñō nati sunt. Et uer
bum caro factum ē. & ha
bitabit in nobis. Et uidi
mus glāriam eius. glāriam qua
si unigeniti a patre. Ple
num grāe & ueritatis.
Iohannes testimonium perhi
bet de ipso. & clamabat di
cens. Hic erat quem dixi.

Jöhngen u.B.

Hwl. 38

xxiii.

ē mē & abuit. & abscondit
se ab eis. Cum autē tanta
signa fecisset coram eis. non
credebant meum. ut sermo
esaię pphete impleretur
quem dixit. Dñe. quis cre
didit auditui nrō. & bra
chium dñi cui reuelatū ē.
P ropterea n̄ poterant cre
dere. quia iterum dixit
esaias. excerauit oculos eorū
& indurauit eorum cor. vt
n̄ uideant oculis & intelle
gant corde. & cūuertantur
& sanem eos.
H aec dixit esaias. quando
uidit glām eius. & locutus
ē de eo. Uerum tamē. & ex
principib; multi crediderū
meum. Sed ppter phari
seos n̄ confitebantur. ut de
synagoga n̄ eicerentur. Di
lexerunt enim glām ho
minum. magis quā glām dī.
Iñc autem. clamauit & dix.

o i c viii.
t c xxx iii.
M xxx vii.
L lxx vii.

i c x.
sot x.

Qui credit in me. n̄ credit in
me. sed meum qui misit me.
Et qui uidet me. uidet eum
qui misit me.
E go lux in mundum ueni.
ut omnis qui credit in me in
tenebris n̄ maneat. Et si quis
audierit uerba mea. & n̄ cus
todierit. ego n̄ iudico eum.
Non enim ueni ut iudicem
mundū. sed ut saluificem
mundū. Qui spernit me
& n̄ accipit uerba mea. ha
bet qui iudicet eum. Sermo
quem locutus sū. ille iudica
bit eū in nouissimo die.
Quia ego ex me ipso n̄ sum
locutus. Sed qui misit me
pater. ipse mihi mandatū
dedit quid dicam & quid
loquar. & scio quia man
data eius una aeterna est.
Quae ergo ego loquor. sic
dixit mihi pater. sic loquor.
ANTE DIEM AUTĒ

o i c xi.
t c xc vii.
M xc vi.
L c vi.

i c xii.
sot x.